

மகாபாரதக் கதையை விடாமல் மூலம் ஜெயமோகன் வரையில் பலரும் எழுதியிருக்கின்றனர். தற்போது ஜெயமோகன் வணைமூர்த்தி எனும் தலைப்பில் தொடர்ந்து ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்களில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். அதனை ஒரு தவப்பணியாகவே மறைக்கொண்டு வருவது தெரிகிறது. 2014 ஆம் ஆண்டில் விஷ்ணுபுரம் விருது விழா முடிந்து வீட்டு திரும்பியதும், தனது குழந்தைகளுக்கு மகாபாரதக் கதையைச் சொல்லி, அதில் வரும் பாத்திரங்களின் இயல்புகளையும் விபரித்திருக்கிறார். அவர் கதைசொல்லும் பாங்கினால் உற்சாகமடைந்த அவரது குழந்தைகள், "அப்பா, இந்தக் கதையை இனி எழுதுங்கள்." என்று வண்டுகளாக விடும் ததும், அவர் அன்றைய தினமே மகாபாரதக் கதைக்கு வணைமூர்த்தி என்று தலைப்பிட்டு ஒவ்வொரு பக்கமும் சூமார் 500 பக்கங்கள் கொண்டிருக்கக்கூடிய இன்று வரையில் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். நாளடைவிலும் ஒக்டோபர் மாதம் பிறந்தால் ஜெயமோகன் எழுதும் வணைமூர்த்திக்கு வயது மின்று ஆண்டுகள். குழந்தைகள் மூலம் பெரியவர்கள் வரையில் விரும்பிய காவியம் தான் மகாபாரதம். இலங்கைப் பயணம் தொடர்பான பத்தி எழுத்தில் ஏன் மகாபாரதம் வருகிறது, ஜெயமோகன் வருகிறார் என்று வாசகர்கள் யோசிக்கக்கூடும். இலங்கையில் ஒரு காலகட்டத்தில் மாணவர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் மகாபாரதக் கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்த இரத்தினம் சிவலிங்கம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட மாஸ்டர் சிவலிங்கம் அவர்களைத் தான் அன்று பார்ப்பதற்கு புறப்பட்டிருந்தேன்.

மட்டக்களப்பில் நண்பர் சிங்கத்திரேனன் கோபாலகிருஷ்ணனுடன் அன்று காலையே புறப்பட்டவதற்கு முன்னரே அன்றைய தினம் எங்கெங்கு செல்வது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன். மூலத்தில் சுவாமி விபுலானந்தரின் சமாதி தரிசனம், அருகிலேயே விபுலானந்த இசைக்கல்லூரிக்கு செல்லுதல், அதனையடுத்து மாஸ்டர் சிவலிங்கத்தையே பார்ப்பது, ஊடகவியலாளர் சங்கீதப்பணியாற்றும் ஊடகப்பள்ளிக் குச்செல்வது, கிழக்கு பல்கலைக்கழகம் மொழித்துறைத் தலைவர் - ஆய்வாளர் ராஜிவ்லன் ரீனா பிரான்சிஸ் அவர்களைச் சந்திப்பது, அடுத்து எமது கல்வி நிதியத்தின் உதவியினால் கிழக்கு பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று பட்டதாரியாகி தொழில் வாய்ப்பு பெற்றிருக்கும் பிரபாகரன் என்பவரையும், மற்றும் பரோசிரியர் சி. யோகராசாவையும் அழைத்துக் கொண்டு மதிய உணவுக்குச் செல்வது, அதனையடுத்து சுகவீனமுற்றிருக்கும் ஈழநாடு மீத பத்திரிகையாளர் 'கோபு' கோபாலரத்தினம்

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 02 October 2017 18:46 - Last Updated Friday, 06 October 2017 06:39

ஊழல்களிடம் சினென்று சுகநலன் விசாரிப்பது, மட்டக்களப்பில் வதியும் சிறுவர் இலக்கிய எழுத்தாளரும் தமிழ்நாடா காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தின் இலங்கை பிரதிநிதியுமான நண்பர் ஓ. கே. குணநாதனை சந்திப்பது, மாலையில் மட்டக்களப்பு நடுலக கடைப்போர் கட்டத்தில் நடக்கவிருக்கும் எதிர்மனசிங்கத்தின் நடுல் வளையீட்டில் கலந்துகொள்வது, அதனையடுத்து இரவு Hotel East Lagoon இல் நடைபெறவிருக்கும் மட்டக்களப்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் கட்டத்திற்கு சமிகமளிப்பது, அதனை முடித்துக்கொண்டு, கண்ணன் குடாவில் அன்று இரவு நடக்கும் கண்ணகி குளூர்த்தி கொண்டாட்டத்திற்கு செல்வது என்று நீண்ட ஒரு நிகழ்ச்சி நிரலை தயாரித்தோம்.

ஆச்சரியம் என்னவென்றால், இதில் குறிப்பிடப்பட்ட அத்தனை நிகழ்ச்சிகளிலும் சந்திப்புகளிலும் ஓரே நாளில் கலந்துகொண்டு நடு இரவு வீட்டு திரும்பினோம் என்பதுதான். ஆச்சரியம் தான்....!!! ஆனால், அதுதான் உண்மை. உண்மையைத் தவிர வறையில்லை பராபரமே...!!!! இவ்வாறு துரிதமாக நாம் இயங்குவதற்கு துணையாகவிருந்த நண்பர் கோபாலகிருஷ்ணனின் வாகனத்திற்குத் தான் எமது மனமாரந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கவேண்டும். அந்தக்கார இல்லையென்றால் துரிதமாக நாம் குறிப்பிட்ட இடங்களாகக் கல்லாம் பயணித்திருக்க முடியாது.

கிழக்கு மாகாணத்தின் கலைப்பாரம்பரியத்திற்கு நீண்ட நெடிய வரலாறு இருக்கிறது. யாழ்நூல் தந்த சுவாமி விபுலாநந்தருக்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே அந்த வரலாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இசை, கவித்து, கல்வி, நாடகம், இலக்கியம், இதழியல் உட்பட பலவற்றுக்குறிகளில் சாதனைகள் புரிந்தவர்கள் தோன்றிய மட்டக்களப்பில் நான் இந்தப் பயணத்தில் பார்க்கவிருப்பியவர்களும் அந்நேகம். தரிசிக்கவிருப்பிய இடங்களும் அந்நேகம். கிடைத்துள்ள குறுகிய அவகாசத்தில் முடிந்தவரையில் விரும்பிய இடங்களாகக் சென்றேன். முதலில் கல்லடியில் அமரைத்துள்ள சுவாமி விபுலாநந்தரின் சமாதியில் தரிசனம் செய்துகொண்டு அன்றைய பயணத்தை ஆரம்பிப்போம் என்று நண்பரிடம் சொன்னேன்.

"வள்ளை நிற மல்லிகையோ வறேறெந்த மாமலரோ வள்ளல் அடியிணைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ வள்ளை நிறப் பிவூமல்ல வறேறெந்த மலரூமல்ல உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வண்டுவது" என்ற வரிகள் பொறித்திருந்த சுவாமிகளின் சமாதியை வணங்கிவிட்டு அருகிலிருந்த இசைக்கல்லுரியையும் எட்டிப்பார்த்தனே. மாணவர்கள் இசைப்பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

முன்னாள் அமைச்சர் செல்லையா இராசதுரையின் முன்முயற்சியால் அந்தக்கல்லுரி நிரமாணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தற்பொழுது பதவியில் இல்லாதிருந்தாலும், அவர் பெயர் சொல்வதற்காவது அந்தக்கலைக்கல்லுரி பணிகளை தொடர்வதையிட்டு அவரும் அங்கு பயனடையும் மாணவர்களும் பெருமகைகளெல்லாம்.

"பரோசிரியர் மனைசுரு அவர்களையும் இன்றே பார்த்துவிட முடியுமா...?" என்று கோபாலகிருஷ்ணனிடம் கேட்டனே. "இன்று மாலையீங்கள் அவரை மட்டக்களப்பு நடுல் நிலைய கடைப்போர் கட்டத்தில் பார்க்கலாம்." என்றார் நண்பர்.

"எனக்கு மட்டக்களப்புக்கு வரும்போதெல்லாம் 1964 ஆம் ஆண்டளவில் நான்

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 02 October 2017 18:46 - Last Updated Friday, 06 October 2017 06:39

யாழ்ப்பாணத்தில் பதித்த ஸ்ரான்லிக் கல்லூரிக்கு மட்டக்களப்பு வந்தாறும்பலமைத்திய கல்லூரியிலிருந்து வருகை தந்து வள்ளி திருமணம் என்ற கடிதத்தை அரங்காற்றுகை செய்தவர்கள் தான் நினைவுக்கு வருகிறார்கள்" என்றனே .

" கன்னங்கறப்பி... சிவப்பி.... கறுத்தக்கொண்டகைகாரி அய்யாமாரே... அவள் காதிலே குண்டலம் கடுக்கணும் போடுவாள் அய்யாமாரே..." என்று நான் பாடத்தொடங்கினனே . சும்மார் 53 வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் யாழ்ப்பாணத்தில் கற்ற கல்லூரிமேலையில் அன்று கட்டே ரசித்து உள்வாங்கிக்கொண்ட அந்தக்கடித்துப்பாடலை அதன்பின்னர் வறோ எங்கும் கட்டே கவில்லை என்று சற்று ஏமாற்றத்துடன் நண்பரிடம் சொன்னனே .

அதன்பின்னர் அந்தவகை கடித்துக்கள் பல்வறோ பரிமாணங்களை பற்றெவிட்டதாகச்சொன்ன நண்பர் , " நீங்கள் கடித்த ரசிக்கவண்டெமன்றால் சிறிது காலத்திற்காவது மட்டக்களப்பில் இருக்கவண்டெம" என்றார் .

" பாலம்பெயர்ந்த பின்னர் இழந்தது அதிகம்தான் . அவுஸ்திரேலியாவில் அண்ணாவியார் 'பத்தண்ணா' இளமை பத்தமநாதனால்தான் அங்கு கடித்துக்கலை உயிர் வாழ்கிறது . அவருக்குப்பின்னர்?" என்று எனது ஏக்கத்தையும் நண்பரிடம் சொன்னனே .

இங்கு வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மற்றும் ஒரு முதிய கலைஞரிடம் செல்லவிரும்புகிறோம் என்று சொன்னவாறும், மாஸ்டர் சிவலிங்கம் அவர்களின் வீட்டுக்கு எந்த முன்னறிவிப்புமின்றி காரைச்சிலுத்தினார் கோபாலகிருஷ்ணன் . மட்டக்களப்பில் மஞ்சந்தொடுவாயில் 1933 இல் பிறந்திருக்கும் மாஸ்டர் சிவலிங்கத்திற்கு தற்பொழுது 84 வயது . எங்களகை கண்டதும் உற்சாகமாகப் பசேத்தொடங்கிவிட்டார் . நாம் அவரது வீட்டின் கட்டேபில் தட்டிய ஓசைகட்டே உறக்கத்திலிருந்து அவரே எழுந்து வந்து கட்டேத்தை திறந்து அழைத்தார் . கோபாலகிருஷ்ணனை உடனே அடையாளம் கண்டுகொண்டார் . என்னநான் அறிமுகப்படுத்தியதும் முகம் மலர்ந்து சிரித்தார் . நீண்டபெரிய இடவெளியின் பின்னர் அவரைப்பார்க்கின்றனே . வீரசேரியில் நான் பணியாற்றிய காலத்தில் அவர் தின்பதி சிந்தாமணியில் பணியிலிருந்து வந்தார் . எனது சிறிய பராயத்தில் எங்கள் ஊருக்கு வந்து பாரதி குறித்து வில்லுப்பாட்டு நிகழ்ச்சியை அவர் நடத்தியிருப்பதை நினைவுபடுத்தினனே . சிறுநீரக சிகிச்சைக்குப் பட்டிருக்கும் அவரது உடலில் மதுமகைகான தளர்ச்சியிருந்தபோதிலும் , எம்மகை கண்டதும் அந்தத்தளர்ச்சி எங்கோ ஓடி மறந்துவிட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது . அயற்சியின்றி கலகலப்பாக பசேினார் .

ஏறக்குறைய அரைநூற்றாண்டு காலமாக சிறுவர்களுக்கு கதைசொல்லும் கலைஞராகத்திகழ்ந்தவர் . கவிதை, நாடகம் , சிறுவர் இலக்கியம் , வில்லுப்பாட்டு , நகைச்சுவை உரைச்சித்திரம் முதலான துறைகளில் பிரகாசித்தவர் . அதற்காக பல விருதுகளும் பெற்றவர் . சன்னகை கலைக்கல்லூரியில் கலேச்சித்திர கலைத்துறையிலும் பயின்றிருப்பவர் . பாலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, பண்டிதமணி வீசீ . கந்தையா, கிருபானந்த வாரியார் , செல்லையா இராசதுரை ஆகியோரிடத்திலும் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கம் , மட்டக்களப்பு இந்து சமய அபிவிருத்திச்சங்கம் ஆகிய அமைப்புகளிடத்திலும் பட்டங்கள் பெற்றவர் . இலங்கை கலாசார அமைச்சு, வடகிழக்கு மகாண அரசின் சாகித்திய விருது, மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையம் வழங்கிய தமிழியல் விருது என்பவற்றையும் பெற்றவர் . இவரது ஆற்றல்களை நன்கு இனங்கண்டுகொண்ட பாலவர்மணி, இவரை இலங்கை வானொலி கலையைத்திற்கு அழைத்துச்சென்று அங்கு சிறுவர் மலர் நிகழ்ச்சியை தயாரித்து வழங்கும் வானொலி

Written by - மருகப்பதி -

Monday, 02 October 2017 18:46 - Last Updated Friday, 06 October 2017 06:39

மாமா சரவணமூத்துவிடம் அறிமுகப்படுத்துத்தியிருக்கிறார்.

" சிறுவர்களுக்கு நேரில் கதையை சொல்லமுடியும். ஆனால், வானொலி ஊடாக சிறுவர்களுக்கு எவ்வாறு கதையை சொல்லீர்...?" என்று அந்த மாமா இவரிடம் கேட்டதும், அங்கிருந்த மாமாவின் பெரிய டயறியை கையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார் சிவலிங்கம்.

" அதனை எதற்கு எடுக்கிறீர்....?" மாமா கேட்கிறார்.

" இதிலும் கதை இருக்கிறது" எனச் சொல்லிவிட்டு, டயறியை கையில் வைத்து விரல்களினால் அதில் வெவ்வேறு ஒலி எழும்வகையில் தட்டியிருக்கிறார்.

குதிரை வகைமாக ஓடுகிறது என்று சொல்லி டயறியில் தட்டி குதிரை ஓடும் ஒலியை எழுப்பியிருக்கிறார். பின்னர் இப்பொழுது குதிரை நடக்கிறது எனச் சொல்லி குதிரையின் மெதுவான நடையையும் அந்த டயறியிலேயே மெதுவாகத் தட்டித் தட்டி காண்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார். குதிரையின் கதையையும் சொல்கிறார்.

பல வருடங்களுக்கு முன்னர் இலங்கை வானொலி கலையைக் கையில் வானொலி மாமா இவருக்கு நடத்திய நேரம் கத்திரேவில் தான் எவ்வாறு தெரிவியப்பட்டுள்ளன என்பதை இந்த கதையைச் சொல்லிக் கலையை அன்று நினவை மறதியின்றி எம்முன்னே அபிநயத்துடன் ஒரு டயறியில் தட்டி குதிரை ஓடும், நடக்கும் ஒலியலைகளை எழுப்பி எம்மிருவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தினார்.

தற்பொழுது ஜெயமகேசன் தனது அபிமான வாசகர்களுக்கு காக மகா பாரதக் கதையை வணிகமரசு என்ற தலைப்பில் எழுதிவருவதுபோன்று, சில வருடங்களுக்கு முன்னர் மாஸ்டர் சிவலிங்கம், வீரசேரி வாரவெளியீட்டின் சிறுவர் பகுதியில் மாணவர்களுக்காக மஹா பாரதக் கதையை 57 வாரங்கள் தொடர்ந்து எழுதியிருக்கிறார். அந்தத் தொடரை பின்னர் மாணவர்கள் விரும்பிப்படிக்கும் வகையில் தனி நூலாக அழகிய வண்ணப்படங்களுடனும் வெளியிட்டிருக்கிறார். இதுவரையில் இந்த நூல் மீண்டும் புதிப்புகளைக் கண்டுவிட்டது.

" தனித்துவத்துக் கொடு உருவம் மாஸ்டர். நல்ல தங்குபுகழ் கொடு உருவம் மாஸ்டர். வல்ல இனித்கதையைக் கொடு உருவம் மாஸ்டர். நீங்கா எளிமையையும் பண்புகளும் மாஸ்டர். நனிபுனைந்த கதைகளெல்லாம் நூல்களாக நாம் கண்டு சுவைக்கின்ற நற்பேற்றோம். இனியென்ன, நீங்களும் தான் வாங்கி வாங்கி இனித்தினித்துப் படிப்பதற்கும் இடையேறுண்டோ...?"

என்று இந்த நூலை வாழ்த்தி வரவேற்றுள்ளார் கவிஞர் திமிலதைத் துமிலன். மாணவர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் கதையைச் சொல்லும் ஆற்றல் கைவரப்பெற்று விளங்கிய மாஸ்டர் சிவலிங்கம், அன்றைய தினம் என்னையும் கோபாலகிருஷ்ணனையும் தனது மனதிற்குள் குழந்தைகளாக உருவகித்துக்கொண்டே தனது வானொலி கலையை வாழ்க்கை மறறும் பத்திரிகை உலக அனுபவங்களையெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

Written by - மூலக்கப்பதி -

Monday, 02 October 2017 18:46 - Last Updated Friday, 06 October 2017 06:39

(பயணங்கள் தொடரம்)

letchumananm@gmail.com